

[Holdgaard.]

mig heller ikke paa, hvilke Midler han mener at kunne bringe i Anvendelse over for de rige Selskaber, som han talte om. Det ærede Medlem udtalte i Dag, at vi var tilfredse med de 800 000 Kr. Nej, det sagde jeg ikke, men jeg sagde, at Regeringen havde jo stillet Forslag gennem Trustlovgivningen, hvor der er tænkt paa visse Selskaber. Naar det ærede Medlem Hr. Kyed ikke har noget at anvise, kan det hele i Virkeligheden kun betragtes som Agitation.

Jeg skal saa forlade det ærede Medlem Hr. Kyed, men jeg nødes til at fremsætte nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Jeg betragter det som en stor Ære, at en Personlighed som det ærede Medlem i den Grad interesserer sig for mig, at han læser Referater af mine Taler og skriver Artikler imod dem og citerer Brudstykker af dem fra denne Talerstol. Men naar det ærede Medlem i Gaar hævdede, at jeg i min Tale Lørdag den 15. Marts ved Husmændenes Generalforsamling i Hjørring ikke havde givet Husmændene rigtig Besked, maa jeg paa det bestemteste bestride dette, det er en urigtig Paastand.

Det ærede Medlem siger, at jeg stod og krævede Frihandel samtidig med, at jeg vidste, at jeg havde bundet mig til denne Tekstanmærkning paa Finansloven. Det behøver det ærede Medlem ikke at oplyse mig om, for jeg er ikke saa glæmsom; men det, jeg sagde i Hjørring, strider ikke paa nogen som helst Maade imod den Stillning, jeg indtager her.

Det, der her er Tale om, betyder ikke en kunstig Fordyrelse af Sukkeret, dette Tilskud virker ikke prisfordyrende, og det, jeg sagde paa Mødet i Hjørring var, at Husmændene var imod en Politik, der paa kunstig Maade fordyrer Varerne for Forbrugerne. Tværtimod, som det blev sagt i Gaar — jeg tror det var den højtærede Handelsminister, der fremhævede det — kan man befrygte en Prisfordyrelse, hvis der ikke bringes Hjælp i en Overgangstid; og efter hvad jeg forstaaer, var det afgørende for Finansudvalgets Stilling med Hensyn til Hjælpen til Kartoffelmelsfabrikationen i Brande ogsaa, at man frygtede for, at Kartoffelmelspriserne vilde stige, hvis denne Produktion blev slaaet ned.

Jeg tror derfor, det havde været bedre, hvis det ærede Medlem Hr. Pinstrup havde sat sig ind i Sagerne, før han stod op her og søgte at retlede andre, hvis han da vil blive ved med at være Høvding, selv om det er af 2den Grad.

Det ærede Medlem udbrød indigneret:

Betyder dette — altsaa min Stilling til Anmærkningen —, at Husmændene i Fremtiden vil gaa ind for Beskyttelse? Dette maa jeg besvare med et Nej; vi vil ikke i Fremtiden gaa ind for Beskyttelse, men Husmændene vil sikkert i Fremtiden som hidtil give Tilslutning til Tilskud i begrænset Omfang og paa begrænset Tid, naar de finder det rigtigt og nødvendigt, hvis de bliver spurgt derom.

I dette Tilfælde er Husmændene ikke blevet spurgt, men jeg antager som sagt, at vi i Fremtiden vil tage det samme Standpunkt, netop fordi de danske Husmænd forstaaer, hvad Arbejdsløshed betyder. Derfor er vi aldrig veget tilbage for at yde Tilskud, der virkningsfuldt kunde bekæmpe Arbejdsløsheden, og det er min Opfattelse — det er i alt Fald mit Haab —, at man ogsaa i Fremtiden vil finde de danske Husmænd paa denne Linie. De forstaaer Betydningen af at skaffe Beskæftigelse, og det burde det ærede Medlem Hr. Pinstrup ogsaa kunne forstaa.

Her er ikke Tale om et Husmands- eller Landboforeningsspørgsmaal; Husmandsforeningerne er jo ikke en partipolitisk Forening, og vi kan ikke gøre for, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup næsten synes at ville gøre Landboforeningerne til en partipolitisk Klub — vi vil i alt Fald ikke gøre Husmandsforeningerne til noget saadant, vi vil have Lov til at staa frit overfor de forskellige Spørgsmaal, der kommer til at foreligge.

Det nytter ikke noget, at det ærede Medlem optræder her som Læremester, saa maa han i alt Fald først sætte sig ind i, hvad han taler om, og ikke fremsætte en saadan Paastand som den i Gaar, om at det, vi her er med til, vil virke prisfordyrende paa Sukkeret, for det er aldeles urigtigt.

Jeg maa maaske med Formandens Tilfaldelse citere et Par Linier til Belysning af de danske Husmænds Standpunkt i Beskyttelsesspørgsmaalet. I 1921 sendte Finansminister Neergaard en Forespørgsel til De danske Husmandsforeninger om vort Standpunkt til Toldspørgsmaalet og den svarede vi paa, og saa føjede vi til:

„Vort Krav om Beskyttelsestoldens Bortfald maa ikke forstaaes saaledes, at vi er imod enhver Form af Støtte for Industrien under særlige Kriseforhold — kun at vi mener, en saadan maa ske ved bestemte, direkte virkende Foranstaltninger og ikke ved nogen Art af Varefordyrelse, gennem Told eller paa anden Maade.“

Jeg mener, at det Standpunkt, jeg har taget i dette Spørgsmaal, er i god Overens-